

a — zbiornik główny d — pompka do ropy i — ogrzewalniki ——— rury parowe
 b — „popędowy” f — pływak p — palnik (rozpylacz) h — sito do ropy
 c — odwadniacz g — rura wentylacyjna ——— rury ropne

Fig. 3. Schemat instalacji opalu ropą mniejszych zakładów przemysłowych.

zaczął Gall ustawiać swoje aparaty. „Niezmęczenie, w dzień pracując, a w nocy odbywając podróże, z miejscowości do miejscowości“, jak sam, o tem pisze, jeździ Gall od kotlarza do kotlarza, aby pouczać i pilnować wykonania swoich aparatów, od gorzelni do gorzelni, aby nadzorować ich należyte ustawienie.

Powodzi mu się dobrze, lecz jest zbyt łatwowierny i doznaje wskutek tego nowego niepowodzenia, które go przybija. We Wrocławiu, gdzie mieszkał stale i gdzie miał swoje biuro, przyjął spółnika do interesu. Spółnik to był niesumienny, gdyż zabrał kasę wspólną i uciekł. Gall został zupełnie bez środków. Wraca też napowrót na zachód i agituje tam za założeniem „Stacyi doświadczalnej i uczelni dla przemysłu rolniczego“, które chce założyć

na Śląsku. Lecz projekt ten upada wkrótce wobec apatyi kół rolniczych. Wtedy przenosi się rozgoryczony Gall na Węgry. Stało się to w r. 1836.

Zapoznaje się tu z baronem Ghillanyim w Sereďnye i ten dostarcza mu środków do założenia w jego posiadłości fabryki aparatów odpędowych. Zaczął tu budować aparaty z miedzi. Idzie mu dobrze, bo do r. 1843 ustawił na Węgrzech 81 aparatów, a to 63 sam, a 18 przez innych kotlarzy. Zyskują one sobie teraz coraz większą wziętość. Zbývá on je do Galicji, do Rossji i do Niemiec. Technologowie wyrażają się o nich z coraz to większym uznaniem, a pierwszorzędnym na owe czasy technolog, wyrocznia w sprawach gorzelnianych, prof. Balling z Pragi mówi o tych aparatach, że „są najdosko-